

ההשו רעינגי אל תשתחחו ואל תהנו, יש שמש צדקה ורוחת,
אך תבייא מרפא בכנפייה, תמחה דמעה מעל כל פנים, ורוח
ששון תחת רוח בכתה תملא את כל לב. דוענו הוא דור נפלא,
דור שללו תפהון. קשה מאי למצו לו דגמא בכל דברי
מיינו. הוא מרקב מהפכים שונים, חזק ואור משפטים בו
בערבותה. הוא שפל ונירוד, גם רם ונשא; הוא כלו חיב, גם
כלו נפאי. אונחנו חיבים לעמד על אפיו למען ניכל צאת
לעורתו.

"אין בן דוד בא אלא בדור שכלו וכאי או כלו חייב"
שנה רביעית ט

טהור הוא: ויקרא יג:ט
כל-בשרו וטהר את-תנגע בלו הFER לבן

בגיליו את כל הרע לכלינו ורחיפה לחוץ; סימן הטעמה, המתפשט ומתרגלת קולו בחוץ, הוא הוא "המשיב

"... שהטוהר באה מכח הטומאה... ומכח הטומאה שיצאת והתבטלה יצע הסיג, והטוהר מטהרתו לנמרץ. זהו סוד הרוצאת הטומאה הסיג החוץ ולא ישאר פנימם... וכשעשרה תשבча זהו ותיקנו, שמרציא הרע מפנימיותו, דהינו הסיג שיצא חוץ. על כן נמצוא ביטור כעם קדוש ובמקום קודש...". הולא אף נאכלה סוף?

במעט כל הכהנות הרווחניות, המוסריות והשליליות, של כל ארחות-ההסתה שעמדו על ישראל מעולם, וצדדו נפשות בחילוק הטוב שביהם, "כי נופת מטפנה שפתוי וורה וולק משם חכה"⁴, נקבעו יחד בהתיאוריה האתודונית של הלאומיות הכנסייה-האומנית בכל חזות. שאין לה חולק בכל קודש, זaucos גראונט

“אל יתמה האדם אם יראה רשעים מתרביכם
בעולם והולכים ומתרגלים בכל יום, כי ידע שהשי”י הוא בעל הכלמות... וודע טיבו של
ברם יותר ממנו ומתקן צרכיו בכל עת ורגע ותנה ר'ל אמרו שבן דוד אפשר שיבוא
בדור שכלו תיב... חורי אוזיל אהה דור חביב מכל הדורות, זה דור המדבר... ואכן
צריך לומר דורו של משה ודאי יהוה חביב, ואפשר שהיה כולם תיב ויתהפכו לדור
חביב עיי שהשי”י יביאם לתשובה, וכי ששורש נשמהם ממשיקם נבואה יותר מכל הדורות”

בריך כל חטא שבא ממקור כזה שרבו טוב מה שהוא

אות שכאם בפטומיתו כלו היא טוב, יש בו, באמת, גנוי פנימיות

אגור גָּדוֹל וַרְשׁוֹעָה רַבָּה **טוֹרָה הַמִּזְגָּדָה** **טָהָרָה**